

Zajęcia zdalne- Podstawy projektowania i konstrukcji odzieży 4h 01.03.2021 r.

Temat: Rysunek odręczny. Schemat sylwetki: dziecięcej, kobiecej i męskiej. Proporcje figury człowieka. Analiza sylwetki dziecięcej, figury kobiecej i figury męskiej.

Witam serdecznie.

Nazywam się Beata Gola, będę jedną z nauczycielek prowadzących zajęcia z przedmiotów zawodowych na obecnym turnusie- zajęcia zdalne.

Pierwszy krok w twórczym rysowaniu mody to wybór i przygotowanie postaci- modelu, który będzie nosił zaprojektowane ubranie. Dopracowany szablon postaci podkłada się pod papier do rysowania aby w prosty sposób przerysować kształt figury. Można go następnie zmniejszyć lub powiększyć na kserokopiarce lub w komputerze aby służył do rysunków w różnych skalach.

Dzisiaj przesyłam materiały dotyczące wykonania schematu sylwetki dziecięcej, kobiecej i męskiej. Proszę wpisać temat do zeszytu, a następnie przeanalizować przesłane materiały. Proszę wykonać rysunek schematu dziecka lub kobiety albo mężczyzny (wykonujemy jeden dowolny rysunek postaci według przesłanych informacji, biorąc za podstawę wymiarów wysokość głowy równą 3 cm). Rysunek wykonujemy na bloku technicznym, następnie robimy zdjęcie i przesyłamy na podany adres. Termin oddania pracy do- 04.03.2021 r. W razie pytań podaję swój numer telefonu 606639523. Bardzo proszę również o Twój numer telefonu.

Pozdrawiam. Beata Gola

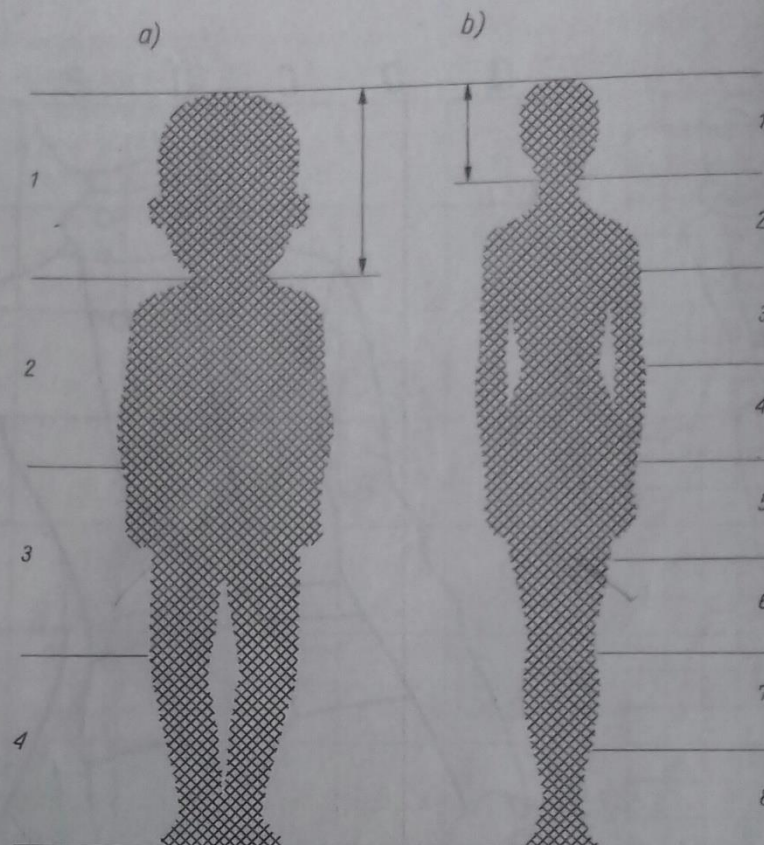
Przesyłam załączniki.

01.03.2021 r.

8. Schemat sylwetki dziecięcej

Proporcje figury człowieka

Przy rysowaniu odzieży jest potrzebna znajomość proporcji figury ludzkiej. Musimy nauczyć się rysować człowieka w sposób uproszczony, schematyczny, ale na tyle fachowo, aby prawidłowo wyrazić proporcje budowy ciała, wiek

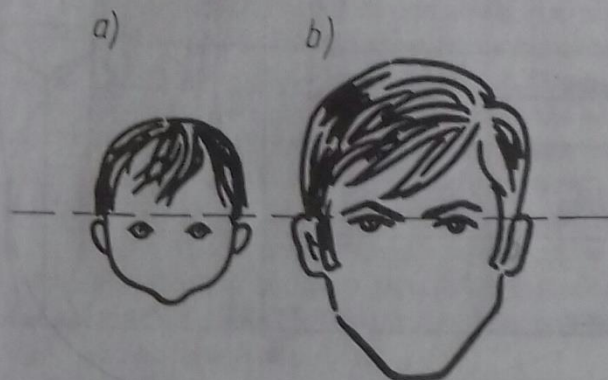
Rys. 84. Porównanie proporcji sylwetki: a) dziecka rocznego, b) kobiety

i płeć. Proporcje, a zwłaszcza wysokość głowy w stosunku do wysokości całej sylwetki, informują nas o wieku. U rocznego niemowlęcia wysokość głowy stanowi $\frac{1}{4}$ wysokości całego ciała. W miarę rozwoju tułów i nogi dziecka rosną szybciej niż głowa. Wskutek tego proporcje ulegają zmianom wraz z wiekiem. U dziecka dwuletniego stosunek wysokości głowy do całego wzrostu jest jak 1:5. W wieku czterech lat stosunek ten wynosi 1:5,5. W wieku 6 ÷ 8 lat – 1:6; dziesięciu lat – 1:6,5, czternastu lat – 1:7,5. W wieku 18 ÷ 22 lat wysokość głowy dochodzi do normy dorosłego człowieka i stanowi $\frac{1}{8}$ całego wzrostu przy figurze wysokiej (rys. 84).

Analiza sylwetki dziecięcej

Popatrzmy na jakiegokolwiek dziecko w wieku 1 ÷ 6 lat i przyjrzyjmy się uważnie szczegółom jego budowy. Charakterystyczne dla dziecka w tym wieku są wąskie barki. Ręce i nogi małego dziecka są krótkie i jeszcze nienależycie ukształtowane. Grubość ud niewiele różni się od grubości kolan, a grubość łydek – od grubości nogi w kostce. Korpus dziecka jest długi, a na linii pasa nie ma

zupelnie zwiężenia. Szyja jest krótka i cienka, u niemowlęcia często niewidoczna, bo ukryta w tłustych fałdach ramion i policzków. Z wiekiem stopniowo się wydłuża. Głowa dziecka jest bardziej okrągła niż człowieka dorosłego. Czaszka głowy jest duża, a twarz mała. W miarę przybywania lat rozwój uzębienia i szczęk wpływa na zmianę proporcji. U dziecka linia oczu i uszu przebiega poniżej połowy wysokości głowy (rys. 85), u dorosłego człowieka – na połowie.

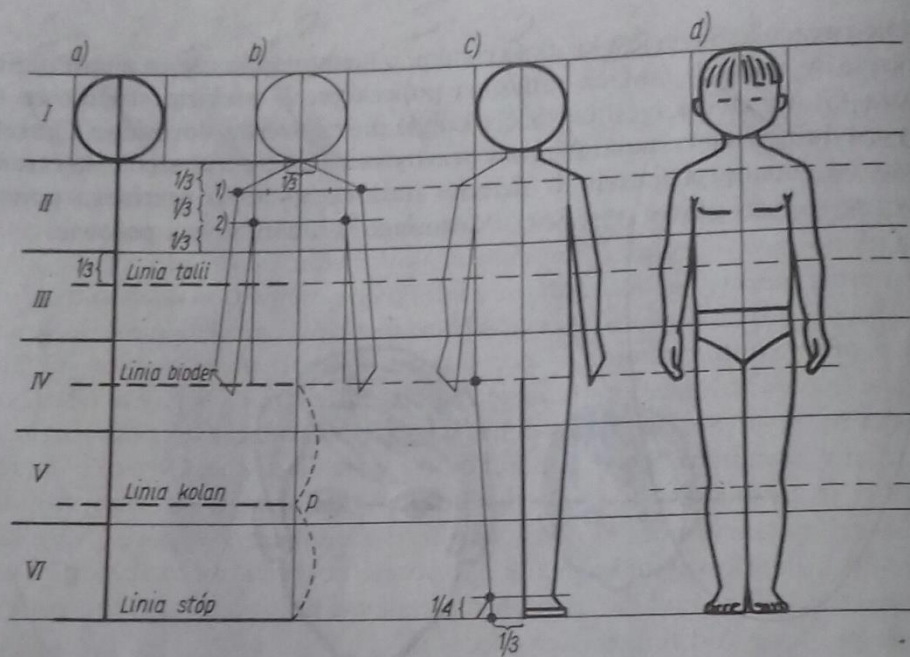

Rys. 85. Położenie linii oczu: a) u dziecka, b) u dorosłego człowieka

Chociaż w szkole odzieżowej na rysunkach nie uwzględnia się rysów twarzy, dobrze jest znać położenie oczu i uszu, gdyż ułatwia to narysowanie nakrycia głowy lub fryzury. 7

Schemat figury dziecka

Do ćwiczeń w odtwarzaniu lub projektowaniu ubiorów dziecięcych trzeba przygotować uproszczony zarys sylwetki, tzw. schemat. Dla sześciolatniego dziecka wykonuje się go następująco: linię pionową, długości proporcjonalnej do wysokości ciała, dzieli się na sześć równych części odpowiadających wysokości głowy dziecka (wysokość głowy jest wielkością pomocniczą, którą posługujemy się przy wyznaczaniu proporcji rysowanej sylwetki). Otrzymane z podziału linii pionowej pola numerujemy kolejno, licząc od góry (rys. 86). W I polu umieszczamy głowę dziecka. Szerokość jej jest równa wysokości; w pomocniczy kwadrat wpisujemy koło (rys. 86 a), które będzie stanowić schematyczny obraz głowy. Pozostałą część linii pionowej (od podbródka) dzielimy na połowy. Podział ten wyznacza długość korpusu i długość nóg. Kreskę poziomą, którą tu narysujemy, nazwiemy linią bioder. Całą długość nóg dzielimy na połowy i rysujemy poziomą linię kolan. Linię talii wyznaczamy w odległości $\frac{1}{3}$ wysokości głowy od górnej krawędzi III pola. (Linia kolan i linia talii są potrzebne do szkicowania odzieży na schemacie).

Rys. 86. Kolejne etapy rysowania schematu sylwetki 6-letniego dziecka

Rys. 87. Wzór szablonu sylwetki dziecka

Linie określające szerokość głowy przedłużamy w dół do linii bioder (rys. 86 b). W ten sposób wyznaczamy szerokość korpusu. Pole II trzeba podzielić liniami poziomymi na trzy części. Na linii I odmierzamy szerokość barków (od osi symetrii sylwetki po $\frac{2}{3}$ wysokości głowy); całą szerokość barków = $1 \frac{1}{3}$. Punkty wyznaczające szerokość barków łączymy z punktem środkowym na krawędzi I pola (tam, gdzie leży podbródek). Następnie rysujemy szyję, ciągnąc krótkie kreski pionowe w odległości $\frac{1}{3}$ wysokości głowy jedna od drugiej. Na linii pach wyznaczamy punkty pach. Szerokość klatki piersiowej w tym miejscu u dziecka powyżej 1 roku życia = wysokości głowy. Od punktów pach biegnie w dół kontur tułowia oraz kontur ramion. Ręce powinny sięgać nieco poniżej długości korpusu. Ponieważ łokcie znajdują się na linii talii, ramiona w tym miejscu nieco pogrubiamy (rys. 86 c), nadając im wygląd lekko zgiętych. Na linii stóp wyznaczamy dwa punkty w odległości od osi symetrii równej $\frac{1}{3}$ wysokości głowy i łączymy je z punktami szerokości bioder. W ten sposób otrzymujemy linie, które określają zarys nóg. Od linii stóp trzeba odmierzyć w górę $\frac{1}{4}$ wysokości głowy i krótkimi skośnymi kreskami narysować boczne krawędzie stóp. Wąskie prostokąciki dodane nad linią stóp będą stanowić linię palców. Nogi rozdzielimy linią pionową (od linii bioder do dołu).

Postępując w ten sposób można otrzymać zgeometryzowany schemat figury dziecka, potrzebny do ćwiczeń na lekcjach rysunku. Na ilustracji 86 d pokazano bardziej naturalny kształt sylwetki niż na rysunku schematycznym.

Na rysunku 87 przedstawiono szablon schematu sylwetki dziecka przydatny do ćwiczeń. Trzeba go wyciąć z brystolu oraz poprzecinać w stawach biodrowych i pod pachami. Ponieważ szablon taki ma ruchome ręce i nogi, można go ułożyć na kartonie, nadając figurce swobodną pozycję (by nie stała na baczność) i wtedy obrysować.

Ćwiczenie

Sporządzić szablon schematu sylwetki dziecka o wysokości głowy równej 3 cm. Obrysować go na arkuszu papieru. Z kawałków kolorowych tkanin lub papierów wyciąć sylwetę prostego ubioru dziecięcego (np. bluzkę i spodnie) i nakleić na obrysowaną figurkę.

9. Schemat sylwetki kobiecej

Analiza proporcji i budowy figury kobiecej

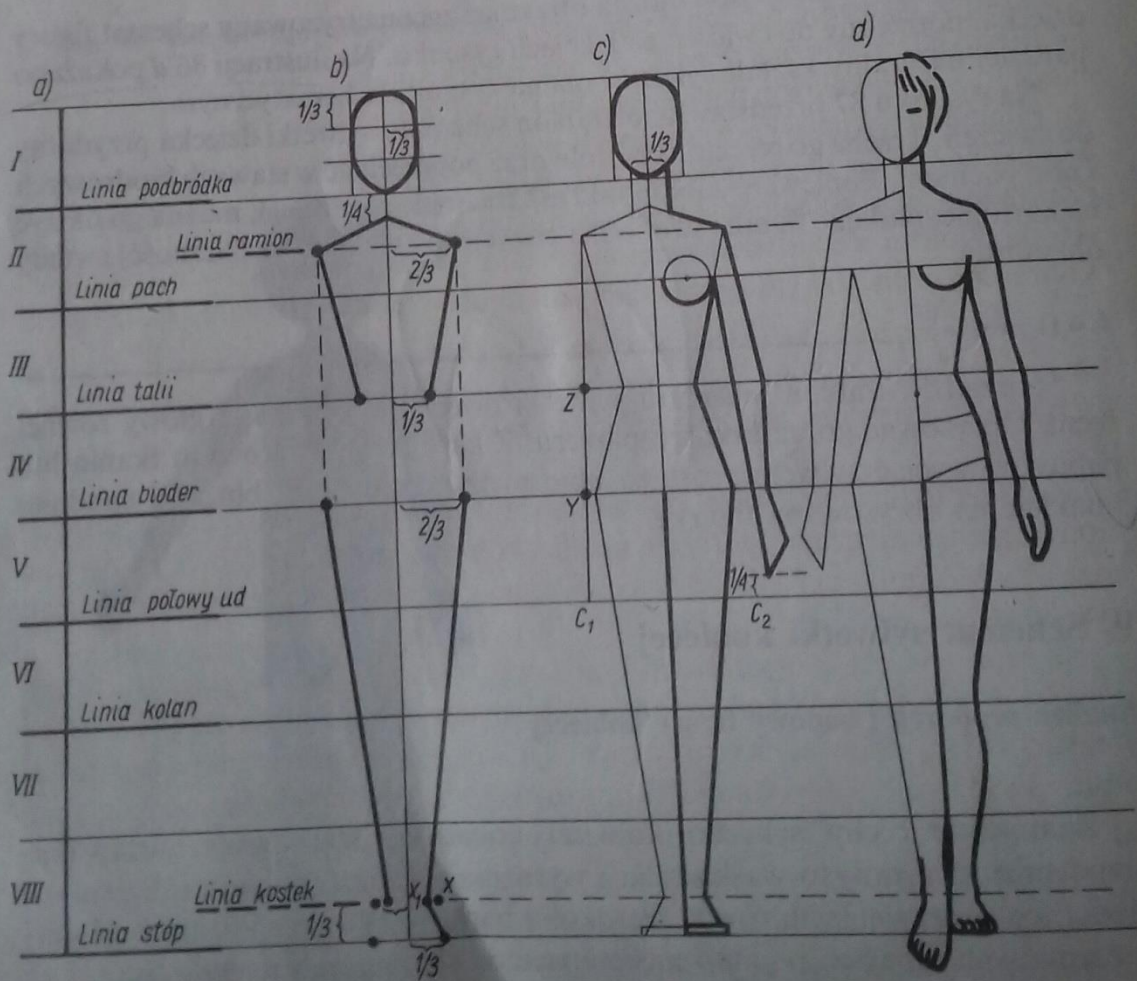
Znamienne cechy sylwetki kobiecej normalnie zbudowanej ustawionej przodem do widza – to wąska talia i wyraźnie zaznaczone biodra. Szerokość bioder jest w przybliżeniu równa szerokości barków. W zakresie długości figury w rozmaitych tabelach podano następujące odległości jako jednakowe:

- 1) od czubka głowy do linii biustu,

- 2) od linii biustu do wierzchołka kości biodrowej,
 - 3) od biodra do rzepki kolanowej,
 - 4) od kolana do ziemi.
- Jeżeli uzyskane w wyniku podziału cztery części podzielimy dalej, tzn. przepołowimy każdą z ćwiartek, otrzymamy osiem odcinków, odpowiadających ośmiu wysokościami głowy.]

Schemat sylwetki kobiecej

Przy rysowaniu schematu przyjmujemy jako jednostkę miary jedną wysokość głowy. Na arkuszu papieru rysujemy linię pionową i liniami poziomymi dzielimy ją na osiem równych odcinków (rys. 88 a). Otrzymane pola numerujemy rzymskimi cyframi, zaczynając od góry. Pole I trzeba podzielić poziomo na trzy równe części (jak na rys. 88 b). W odległości $\frac{1}{3}$ wysokości głowy, po obu stronach linii pionowej, wykreślamy dwie równoległe do niej, uzyskując prostokąt. Po wpisaniu w prostokąt elipsy i zwężeniu jej u dołu otrzymamy zarys głowy.

Rys. 88. Kolejne etapy rysowania schematu sylwetki kobiecej

W połowie II pola kreślimy linię ramion, na której po obu stronach linii pionowej odmierzymy po $\frac{2}{3}$ wysokości głowy, gdyż szerokość barków odpowiada $\frac{1}{3}$ wysokości głowy. Punkty ramion łączymy ukośnie z punktem leżącym na linii pionowej, oddalonym od podbródka o $\frac{1}{4}$ wysokości głowy.

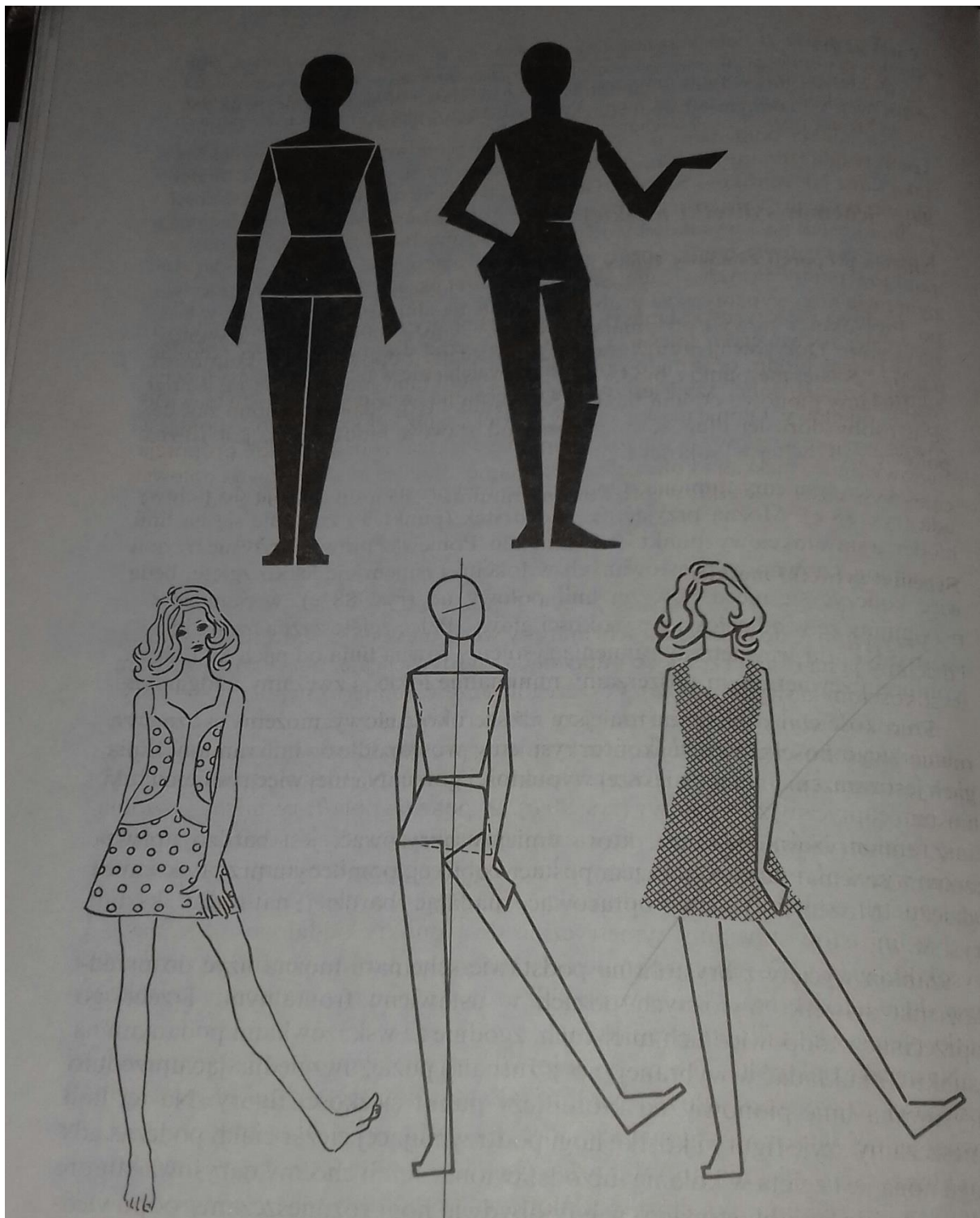
Na linii talii odkładamy po obu stronach linii pionowej po $\frac{1}{3}$ wysokości głowy i punkty talii łączymy z punktami ramion. Z kolei wyznaczamy szerokość bioder taką samą jak szerokość barków. Od linii stóp w górę odmierzymy $\frac{1}{3}$ wysokości głowy i rysujemy linię kostek. Aby ustalić szerokość nóg w kostkach odkładamy na linii kostek po $\frac{1}{4}$ wysokości głowy po obu stronach i wyznaczamy punkty x . Kontur zewnętrzny nóg rysujemy przeprowadzając go od punktów bioder do punktów pomocniczych x_1 , umieszczonych bliżej osi symetrii, gdyż w przeciwnym razie nogi wypadłyby za grube. Następnie na linii stóp odmierzymy w bok po $\frac{1}{3}$ wysokości głowy i otrzymane punkty łączymy z punktami x_1 , uzyskując zarys stóp. Dorysowujemy dwa wąskie prostokąty odpowiadające konturowi palców. Następnie punkty bioder łączymy z punktami talii (rys. 88 c), a nogi rozdzielamy pionowo od linii bioder. Na rysunku tym odzwierciedlono zasadę, że u osoby dorosłej długość nóg, licząc od stawów biodrowych, jest równa połowie całkowitej wysokości figury.

Z kolei rysujemy ramiona. Opuszczone i wyprostowane sięgają do połowy uda (rys. 88 c). Można przyjąć, że nadgarstek (punkt Y) znajduje się na linii bioder, a staw łokciowy (punkt Z) na linii talii. Ponieważ prawie nigdy nie trzymamy się ramion sztywno wyprostowanych w łokciu, rysujemy je lekko zgięte, będąc więc kończyć się nieco powyżej linii połowy uda (rys. 88 c), w punkcie C_2 , przyjmijmy że w odległości $\frac{1}{4}$ wysokości głowy. Palce zgięte zaznaczamy kreską skośną. Kontur wewnętrzny ramienia rysujemy równą linią od pach ku dołowi. Konturem zewnętrznym poszerzamy minimalnie łokieć i zwężamy nadgarstek.

Szerokość szyi kobiety jest mniejsza niż szerokość głowy, możemy ją uznać za równą $\frac{1}{2}$ wysokości głowy. Jeśli kontur rysujemy prostopadle do linii ramion. Linia pach jest zarazem linią największej wypukłości gorsu. Na niej więc rysujemy łuki biustu.

Zgeometryzowana figura, którą umiemy narysować, jest bardzo uproszczonym, schematycznym obrazem postaci kobiecej, pomocnym przy rysowaniu odzieży. Możemy ją dalej opracować, nadając bardziej naturalny kształt (rys. 88 d).

Szablon wycięty z brystolu na podstawie schematu można użyć do przedstawienia sylwetki w różnych pozach w ustawieniu frontalnym. Trzeba go poprzecinać w odpowiednich miejscach, zgodnie ze wskazówkami podanymi na rysunku 89 i układać w wybranej (np. z żurnala) pozie, uwzględniając uprzednio narysowaną linię pionową, na której leży punkt ciężkości figury. Na tej linii umieszczamy szyję figury i kostkę nogi podtrzymującej ciężar ciała, podczas gdy druga noga jest zgięta w kolanie lub odstawiona. Jeżeli chcemy narysować figurę stojącą mocno na obu stopach, wtedy obydwie nogi rozmieszczamy odpowiednio po obu stronach linii pionowej.

Rys. 89. Sylwetka w ruchu narysowana za pomocą szablonu

Wykonać szablon schematycznej figury kobiecej, biorąc za podstawę wymiarów wysokość głowy równą 3 cm. Poprzecinać go, ułożyć na arkuszu papieru w wybranej pozycji i obrysować.

10. Schemat sylwetki męskiej

Analiza proporcji i budowy figury męskiej

[Budowa mężczyzny jest masywniejsza niż kobiety z powodu grubszych kości i bardziej rozwiniętych mięśni. Charakterystyczne dla mężczyzny są szerokie barki i wąskie biodra oraz mało zaznaczone wgłębienie w talii. Głowa ma mocną szeroką szczękę dolną, szyja jest dobrze umięśniona i w widoku z przodu niewiele węższa od głowy. Dłonie męskie i stopy są większe niż kobiece; długość dłoni jest równa wysokości głowy, a długość stopy o $\frac{1}{4}$ większa. Najogólniejsze proporcje budowy figury męskiej i kobiecej są takie same: długość nóg jest równa połowie całej wysokości sylwetki, wyprostowane ramiona sięgają do połowy ud.]

Schemat sylwetki męskiej

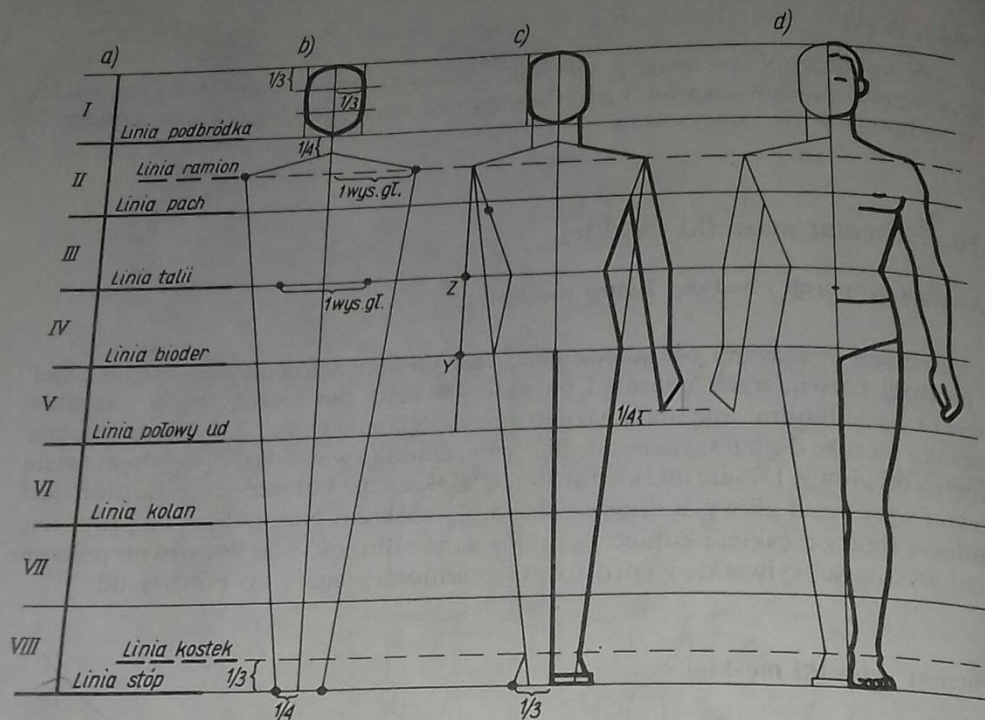
Przystępując do rysowania schematu sylwetki męskiej kreślimy linię pionową i dzielimy ją na osiem części, co odpowiada wysokości całej figury równej ośmiu wysokościami głowy (rys. 90 a). Poszczególne części numerujemy, licząc od góry.

Pole I dzielimy poziomo na trzy części i wyznaczamy szerokość głowy, odmierając po obu stronach pionowej osi $\frac{1}{3}$ wysokości głowy; cała szerokość głowy równa się $\frac{2}{3}$ jej wysokości. Następnie rysujemy prostokąt pomocniczy, a w nim eliptyczny zarys głowy (rys. 90 b). W połowie pola II rysujemy poziomą linię ramion. Na niej dwoma punktami wyznaczamy szerokość barków równą dwóm wysokościami głowy. Punkty te łączymy ukośnymi kreskami z punktem na osi symetrii oddalonym od podbródka o $\frac{1}{4}$ wysokości głowy.

Na linii stóp stawiamy symetrycznie dwa punkty oddalone od siebie o $\frac{1}{2}$ wysokości głowy. Te punkty pomocnicze łączymy z punktami ramion i otrzymujemy dwie ukośne linie, które w przybliżeniu wyznaczają proporcje szerokości klatki piersiowej, talii, bioder i kolan.

Następnie, jak pokazano na rysunku 90, c, rysujemy pionowo szyję prawie tej szerokości co szerokość głowy. Na linii talii stawiamy dwa punkty w odległości równej jednej wysokości głowy i rysujemy kontur torsu oraz bioder.

Odmierzając od linii stóp w górę $\frac{1}{3}$ wysokości głowy rysujemy linię kostek. Z punktu leżącego na linii stóp, oddalonego od pionowej osi o $\frac{1}{3}$ wysokości głowy (rys. 90 c), zarysowujemy krótkimi skośnymi kreskami zewnętrzny kontur

Rys. 90. Kolejne etapy rysowania schematu sylwetki męskiej

stóp i dwa wąskie prostokąty w miejscu palców. Nogi rozdzielamy linią pionową, począwszy od linii bioder.

Wewnętrzny zarys ramienia ciągniemy równo od punktu leżącego pod linią pachy. Zewnętrznym konturem poszerzamy ramię w łokciu (łokiec jest zaznaczony punktem Z na linii talii), zważamy w nadgarstku (punkt Y na linii bioder). Rękę rysujemy zgiętą w palcach, skracając jej zarys do punktu leżącego o $1/4$ wysokości głowy nad linią połowy ud.

W ten sposób otrzymaliśmy uproszczony schemat sylwetki męskiej nadający się do ćwiczeń w rysowaniu odzieży. Tę zgeometryzowaną figurę można dalej opracować, nadając jej kształt bardziej naturalny (rys. 90 d).

Ćwiczenie

Sporządzić szablon schematu sylwetki męskiej, przyjmując wysokość głowy równą 3 cm i poprzecinać go w stawach. Obrysować na arkuszu papieru, nadając postaci swobodną pozę. Nakleić na sylwetkę prosty ubiór męski, wycięty sylwetowo z tkaniny lub kolorowego papieru. Może to być np. golf, spodnie.